

РЕШЕНИЕ

№ 1357

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10473** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Б., срещу решение от 25.08.2020 г., постановено по нахд № 4841/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 6 състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № К-0049469/06.12.2019 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, с което на касатора на основание чл. 80, ал. 1 от Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители /ЗКНИП/ е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева за извършено нарушение на чл. 41, ал. 2 от ЗКНИП и на основание чл. 78, ал. 1 от Закона за кредитите на недвижими имоти на потребители /ЗКНИП/ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за извършено нарушение на чл. 6, ал. 3 от ЗКНИП.

В жалбата са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че в нарушение на чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН АУАН е съставен в присъствието на упълномощено лице и в отсъствие на законния представител на дружеството, което е довело до пълно

ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Посочва се, че актът е съставен и предявен на лице, на което не са били делегирани права за подписване и получаване на АУАН. Административният орган не е обосновал в НП, защо приема, че 29.03.2019 г. е датата, на която е извършено твърдяното нарушение, предвид факта, че дружеството е сключило множество договори за кредит с Д. Т. на различни дати. Посочва се, че СРС не е обсъдил в мотивите си възражението за непълна и погрешна правна квалификация на твърдяното административно нарушение по чл. 41, ал. 2 от ЗКНИП. Оспорен е изводът на СРС за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН. В хода на устните състезания по делото касаторът, чрез адв. Г., моли съда да отмени решението на СРС по съображенията, изложени в касационната жалба. Претендира присъждане на разноските по делото съгласно представен списък.

Ответникът – Комисия за защита на потребителите, в депозирани по делото писмени отговор, чрез адв. К., изразява становище за неоснователност и немотивираност на касационната жалба. Счита за безспорно установено, че на 29.03.2019 г. [фирма], в качеството си на кредитор, не е приело изцяло пълно предсрочно погасяване по договор за кредит, извършено от Д. Т., както и че не е изпълнило задължението си по чл. 6, ал. 3 от ЗКНИП да попълни цялата приложима информация в стандартизирания европейски формуляр за предоставяне на информация за ипотечен кредит. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар в случай, че касаторът претендира такъв над минималния законоустановен размер.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е установил следната фактическа обстановка: При извършена проверка на 03.06.2019г. от служители на КЗП, във връзка с жалба на Д. Л. Т., в офис на [фирма], находящ се в [населено място], [улица], офис 1, било установено, че на 28.01.2019 г. в [населено място] между Д. Л. Т. и [фирма] бил сключен Договор за паричен заем към договорна ипотека № 00369-79 за сума в размер на 10 000 лв. Срокът по паричния заем бил 12 месеца, при годишен лихвен процент - 48% и ГПР /Годишен процент на разходите/ - 49,65%, като общата сума на плащанията била в размер на 14 800 лв. Била учредена договорна ипотека върху недвижим имот - апартамент, находящ се в [населено място]. [фирма] предоставил и преддоговорна информация във вид на Стандартен европейски формуляр за ипотечен кредит в размер на 10 000лв.

На 24.02.2019г. между страните бил сключен нов Договор за паричен заем № 00369-82-1 за сумата от 5 000 лв. /потребителски кредит/, с уговорени 2 вноски, при годишен лихвен процент - 36% и ГПР /Годишен процент на разходите/ - 61,67%, като общата сума на плащанията била в размер на 5 300 лв. Към договора била предоставена преддоговорна информация във вид на Стандартен европейски формуляр за потребителски кредит в размер на 5 000 лв.

На 27.02.2019г. Договорът за паричен заем към договорна ипотека № 00369-79/28.01.2019г. бил рефинансиран с Анекс № 00369-79-1 до размер 15 000 лв. и общ размер на плащанията - 22 000 лв. Преди сключването на Анекса била предоставена преддоговорна информация във вид на Стандартен европейски формуляр за ипотечен кредит в размер на 15 000 лв.

На 15.03.2019г. Д. Л. Т. изпратила заявление до управителя на [фирма], с което заявила, че желае да погаси изцяло и предсрочно сумата от 15 000 лв., предоставена ѝ с Договора за паричен заем към договорна ипотека № 00369-79/28.01.2019г. Т. заявила още, че желае да бъде извършена проверка за остатъка от дължимата сума по Договора за паричен заем към договорна ипотека № 00369-79/28.01.2019 г., с която следвало да бъде погасен Договорът за паричен заем.

На 28.03.2019г. Д. Л. Т. получила отговор от кредитната институция, в който било уточнено, че дължимата сума по Договор за паричен заем към договорна ипотека № 00369-79/28.01.2019г. и анекса към него е в размер на 15 600 лв., от които главница в размер на 15 000 лв. и договорна лихва в размер на 600 лв. Била посочена банковата сметка, разкрита в [фирма], по която следвало да се извърши плащането.

На 28.03.2019г. Т. извършила плащания с две платежни нареждания, съответно за 15 000 лв. и за 600 лв., като в основанието за плащанията било изрично вписано „пълното и предсрочно погасяване по Договор № 00369-79/28.01.2019 г. и анекс № 00369-79/27.02.2019г. Сумите постъпили по посочената сметка на 29.03.2019г.

Касаторът осчетоводил получената сума от 15 600 лв. по следния начин: 5 150 лв. за пълно погасяване на потребителския кредит по Договор за паричен заем № 00369-82-1/24.02.2019г.; 600 лв., с които била погасена лихва за м.март 2019г. по Анекс № 00369-79-1 /27.02.2019г.; и 9 850 лв., с която сума била погасена част от главницата по Договор за паричен заем № 00369-79/28.01.2019г. и Анекс № 00369-79-1 /27.02.2019г.

След извършеното частично погасяване на главницата със сумата от 9 850 лв., останал дължим остатък в размер на 5 150 лв. по главницата по Договор за паричен заем към договорна ипотека № 00369-79/28.01.2019г. и Анекс № 00369-79-1/27.02.2019г. Сумата в размер на 5 150 лв. останала дължима по главницата на ипотечния кредит станала предсрочно изискуема и въз основа на заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.417 ГПК от 14.06.2019г., депозирано от [фирма], било образувано гр.д. № 9853/2019г. по описа на Районен съд-Ямбол, по което била издадена заповед за изпълнение срещу Т..

В хода на проверката от касатора били изискани придружаващите договорите за паричен заем документи, съставляващи Стандартен европейски формуляр за ипотечен кредит. От представените документи проверяващите установили, че кредитната институция не е попълнила част от изискуемата информация по Стандартния европейски формуляр - Приложение 2, като в НП подробно е възпроизведено съдържанието, попълнено от касатора в цитирания формуляр.

За резултатите от извършената проверка бил съставен констативен протокол № К - 2684881/03.06.2019г. и АУАН № К-0049469/05.08.2019г., в които нарушенията били субсумирани под разпоредбите на чл.41, ал.2 и чл.6, ал.3 от ЗКНИП. Въз основа на АУАН било издадено процесното наказателно постановление № К-0049469/06.12.2019г. от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., със седалище - [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на касатора на основание чл. 80, ал. 1 от Закона за

кредитите за недвижими имоти на потребители /ЗКНИП/ е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева за извършено нарушение на чл. 41, ал. 2 от ЗКНИП и на основание чл. 78, ал. 1 от ЗКНИП е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за извършено нарушение на чл. 6, ал. 3 от ЗКНИП.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон. Изложени са мотиви за съставомерност на вменените на касатора нарушения и за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната му отговорност. СРС е отговорил подробно на възраженията на касатора, противно на твърденията в касационната жалба, като е изложил мотиви относно съставянето и връчването на АУАН на упълномощено от касатора лице, които се споделят от настоящата касационна инстанция. Видно от приложеното по делото пълномощно, управителят на [фирма] е упълномощил С. В. да представлява дружеството пред КЗП, както и да получи акт във връзка с констативен протокол № К - 2684881/03.06.2019 г. Актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието и връчен именно на упълномощеното от касатора лице, поради което не е налице нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. На следващо място следва да се посочи, че [фирма] е било изрично уведомено с писма с изх. № С-03-2448/01.07.2019 г. и с изх. № С-03-2448/01.07.2019 г., с които му е отправено покана за съставяне на АУАН във връзка с извършена проверка, за която касаторът също е бил уведомен, тъй като е депозирал документи в хода на извършването ѝ.

Анализът на събраните доказателства и установените от СРС факти обуславят извод, че санкционираното дружество, в качеството му на кредитор, регистриран като финансова институция, е осъществило нарушение на чл. 41, ал. 2 от ЗКНИП, съгласно който кредиторът не може да откаже да приеме изцяло или частично предсрочното изпълнение по договора за кредит. По несъмнен начин е установено, че касаторът е лишил потребителката Т. от възможността да изпълнява задълженията си по договора за ипотечен кредит, като упражни правото си да го погаси предсрочно. В платежните нареждания от Д. Л. Т. изрично, като основание за плащане, е посочено пълното и предсрочно погасяване по Договор № 00369-79/28.01.2019 г. и анекс № 00369-79/27.02.2019г. Вместо обаче да извърши пълното предсрочно погасяване на ипотечния кредит съгласно ясното волеизявление на кредитополучателя, на 29.03.2019 г. касаторът е погасил изцяло задължение по друг потребителски кредит на Т., а с остатъка от сумата частично е погасил дължимото по ипотечния кредит, което му дало основание да заведе и изпълнително дело за непогасената част от ипотечния кредит.

Датата на извършване на нарушението по чл. 41, ал. 2 от ЗКНИП е правилно установена с АУАН и НП. Именно 29.03.2019 г. е датата, на която касаторът е извършил погасяване на друг кредит на същия кредитополучател, със сумата преведена от Т., следователно тогава е извършено административното нарушение по чл. 41, ал. 2 от ЗКНИП.

Административнонаказващият орган правилно е приложил санкционната разпоредба на чл. 80, ал. 1 от ЗКНИП, предвиждаща за нарушение по чл. 41 от закона на юридическите лица да се налага имуществена санкция в размер от 20 000 лева до 40 000 лева. Наложена на [фирма] имуществена санкция е в минималния размер, предвиден от законодателя, поради което същата е определена при съблюдаване на

правилата за индивидуализация на наказанието, регламентирани в чл. 27 от ЗАНН, както и на целите, визирани в чл. 12 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал.1 ЗКНИП кредиторът или кредитният посредник предоставя на потребителя персонализирана информация за предлагания кредит, необходима за сравняване с други предлагани на пазара кредити, както и за оценка на възможните последици за потребителя и за вземане на информирано решение за сключване на договор за кредит. В ал. 2 на чл. 6 е регламентиран начинът на предоставяне на информацията по чл. 1 на потребителя, а с ал. 3 от същата правна норма кредиторът е задължен да попълва цялата приложима информация в стандартизирания европейски формуляр по [приложение № 2](#). Правилен е изводът на въззивния съд, че [фирма] не е изпълнило задължението си по чл. 6, ал. 3 от ЗКНИП, тъй като в приложения по делото Стандартен европейски формуляр за ипотечен кредит в размер на 15 000 лв., придружаващ необходимата документация при сключването на Договор за паричен заем към договорна ипотека № 00369-79/28.01.2019г. и Анекс № 00369-79-1/27.02.2019г., липсва коректно попълнена информация, която има съществено значение с оглед правото на кредитополучателя да бъде информиран относно всички условия и параметри, свързани с договора за кредит, който иска да сключи. Липсващите информация и реквизити са подробно описани както в НП, така и в обжалваното решение, поради което не следва да се повтарят, но сочат, че кредиторът не е изпълнил задължението си по чл. 6, ал. 3 ЗКНИП. Приложимата за установеното нарушение по чл. 6, ал. 3 ЗКНИП санкционна разпоредба е чл.78, ал.1 от ЗКНИП, поради което законосъобразно АНО е наложил имуществена санкция в минимален размер от 10 000 лв.

Правилен е изводът на СРС за неприложимост на разпоредбата по чл. 28 от ЗАНН, тъй като установените нарушения не се отличават с по-ниска обществена опасност от обикновените нарушения от същия вид. Засегнатите обществени отношения са свързани със засягане на имуществената сфера на потребителите и притежаваната от тях недвижима собственост, а извършените от кредитора нарушения е възможно да доведат до сериозни финансови последици за кредитополучателя.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Не са ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано, като съдът е обосновал фактическите си и правни изводи след подробно обсъждане на доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, което на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25.08.2020 г., постановено по нахд № 4841/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 6 състав.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

